

nemføre dem er kommet saa stærkt frem i vort Føll, og jeg har ikke troet, det var muligt at komme frem ad anden Vej. Naar de Herrer, navnlig det ærede Medlem fra Hjøge (Hørup) talte om det usforvarlige og det umotiverede i at stille dette op, kan jeg ikke nægte, at naar vi foreslaa, at Kommunen betaler Halvdelen og Statskassen Halvdelen, saa forekommer det mig, at det i og for sig ikke er saa skrækkelig umotiveret. Vi finde, at naar der skal være en Ret til Alderdomsforsjøgelse, saa er det det sundeste og fornuftigste — efter min Overbevisning i alt Fald — at Statskassen træder til. Naar der er talt saa meget om disse statistiske Bemærkninger, kan jeg ikke nægte, at de ere noget mangelfulde, og at der ikke kan bygges noget solidt paa den, men paa den anden Side er det et Faktum, saa vidt jeg veed, at vore Fattigudgifter ere ca. 7 Millioner aarlig. Jeg tør ikke sige noget bestemt derom, men der er ingen Tvivl om, at de paa over 60 Aar, der falde ind under denne Alderdomsforsjøgelse, ikke ere Halvdelen; mere bestemt tør jeg ikke sige det.

Vi have nu her i vort lille Land ført en Forsatningskamp i 13—14 Aar, men vi ere ikke komne et eneste Skridt videre. Hvert Aar rejse de Herrer af Højre hjem med en provisorisk Finanslov, og vi fra vor Side rejse hjem med ingen Ting. Det er og har været Resultatet af disse 13—14 Aars Politik. Det har været mit Haab, om det dog ikke skulde være muligt at mødes paa et Omraade, hvor det var muligt at faa noget ud af vor politiske Stilling, i det mindste et lille Skridt fremad, og jeg har haabet, at det dog vilde være muligt at hjælpe de maa paa det økonomiske Omraade, hjælpe til paa det økonomiske Omraade, om det var muligt at komme frem ad denne Vej. Jeg har, maa jeg sige, nærmest hørt til den anden Side, til den Side, der stod lidt yderligere med Hensyn til den politiske Stilling, men jeg har i hvert Fald troet, at det var muligt i denne Vinter at komme igennem ad en anden Vej, og at man burde forsøge ad Forhandlingens Vej, om det var muligt gennem en virkelig ærlig, oprigtig Forhandling, om man vilde være med fra Højres Side til at se at føre de politiske Forhold et lille Skridt fremad. Jeg har villet se, om det var muligt, og jeg vil ikke nægte, at det har været mit Haab, at der i alt Fald var en Del, som ønskede, at vi skulle ud af disse politiske Forhold, og at vi i det mindste paa det økonomiske Omraade skulde faa en Smule gennemført, som kunde være til Gavn for vort Føll. Det kan desværre ikke nægtes, at Udgifterne for den Sag, vi drøftede, ere ikke lyse,

navnlig naar der bliver spændt Ben for den, og om der ikke bliver det fra den ene Side, bliver der det paa alle mulige Maader fra den anden Side. Jeg ser derfor med Bedrøvelse paa hele den politiske Situation, og jeg skal sige for mit eget Bedkommende, at hvis vi skulle fortsætte, som vi have begyndt, og det er jo muligt, saa at det skal føre til Kamp og Splid og Spektakel, ikke alene mellem Højre og Venstre, men ogsaa mellem Oppositionen indbyrdes — saa bliver det saaledes, at ingen ærefærdig Mand har Øyst til at være med i Politiken, og det har jeg da heller ikke Øyst til. Derfor har det været mit Haab, at vi i det mindste kunde enes saa vel fra Oppositionens Side som fra Højres om at faa en Smule ud af vore politiske Forhold. Af den Grund vil jeg ønske, at man vilde undlade paa alle mulige Maader at spænde Ben for dette Forslag, som jeg havde troet, det var muligt at slippe igennem paa. Jeg vil ønske, jeg har ikke noget imod, og jeg er ogsaa klar paa, at det paa mange Maader skal ændres; men jeg vil haabe, at det maa kunne føres igennem til Gavn for Føllket. Dermed skal jeg slutte.

Formanden (Høgsbro): Da der endnu er indtegnet 4 Talere, skal jeg afbryde Mødet.

Næste Møde holdes imorgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

- 1) Fortsættelse af anden Behandling af:
Forslag til Lov om det offentlige Fattigvæsen.
- 2) Første Behandling af:
Forslag til Lov om Anlæg af en Jærnbane fra Hillerød til Frederiksværk.

Mødet hævet Kl. 4. 35.